

บทที่ ๒

วิธีดำเนินงานและวิธีรวบรวมข้อมูล

ตัวแทนประชากร

ตัวแทนประชากรแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้คือ

๑) กลุ่มนักเรียน คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๕ เป็นนักเรียนหญิง ๑๕๐ คน และนักเรียนชาย ๑๕๐ คน จากโรงเรียนในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีรวม ๘ โรงเรียน การเลือกโรงเรียนใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งตั้งอยู่ใน

ตารางที่ ๑ จำนวนร้อยละของนักเรียนจากแต่ละโรงเรียน ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี

ลำดับที่	โรงเรียน	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
		N	%	N	%
๑	โรงเรียนศรีวิกรม์	๒๕	๑๖.๖๗	๑๕	๑๐.๐๐
๒	โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม	๒๒	๑๔.๖๗	๑๕	๑๐.๐๐
๓	โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม	๒๗	๑๘.๐๐	๓๐	๒๐.๐๐
๔	โรงเรียนศิริชนศึกษา	-	-	๓๐	๒๐.๐๐
๕	โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย	-	-	๓๐	๒๐.๐๐
๖	โรงเรียนสตรีจางง์ควิตยา	-	-	๓๐	๒๐.๐๐
๗	โรงเรียนอานวยศิลป์ธนบุรี	๓๒	๒๑.๓๓	-	-
๘	โรงเรียนปทุมคงคา	๓๐	๒๐.๐๐	-	-
๙	โรงเรียนจางง์ควิตยา	๑๔	๙.๓๓	-	-

เขตสองจังหวัดดังกล่าวแล้ว (ดูตารางที่ ๑) โรงเรียนที่ไ้รับเลือกเป็นโรงเรียนหญิงและโรงเรียนชายประเภทละ ๓ โรงเรียน เป็นโรงเรียนสหศึกษาอีก ๓ โรงเรียน สำหรับการเลือกตัวแทนประชากรใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากจำนวนห้องเรียนในแต่ละโรงเรียนเพียง ๑ ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมดมีอายุระหว่าง ๑๓ ถึง ๑๘ ปี อายุเฉลี่ยประมาณ ๑๖ ปี ๔ เดือน อายุเฉลี่ยของนักเรียนชายประมาณ ๑๖ ปี ๖ เดือน อายุเฉลี่ยของนักเรียนหญิงประมาณ ๑๖ ปี ๔ เดือน (ดูตารางที่ ๒) ฐานะของครอบครัวโดยเฉลี่ยเป็นครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง มีรายได้ประมาณ ๒๕๐๐ บาทต่อเดือน การที่เลือกใช้ตัวแทนประชากรเป็นนักเรียนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เนื่องจากนักเรียนในชั้นดังกล่าวมีอายุอยู่ในระยะวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ ประกอบกับเป็นนักเรียนในชั้นตัวประโยค ซึ่งจะต้องเริ่มคิดและตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพหรือศึกษาคือความสนใจของตน

ตารางที่ ๒ จำนวนร้อยละของนักเรียนในระดัับอายุต่าง ๆ

ระดับอายุ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	N	%	N	%
อายุ ๑๓ ปี	๑	๐,๖๗	—	—
อายุ ๑๔ ปี	๓	๒,๐๐	๕	๓,๓๓
อายุ ๑๕ ปี	๒๐	๑๓,๓๓	๒๑	๑๔,๐๐
อายุ ๑๖ ปี	๕๐	๓๓,๓๓	๕๕	๓๖,๖๗
อายุ ๑๗ ปี	๕๑	๓๔,๐๐	๕๔	๓๖,๐๐
อายุ ๑๘ ปี	๒๐	๑๓,๓๓	๑๓	๘,๖๗
อายุ ๑๙ ปี	๕	๓,๓๓	๒	๑,๓๓

๒) กลุ่มบิคมารคา คือบิคาหรือมารคาของนักเรียนที่เป็นประชากรกลุ่มแรก และนักเรียนเหล่านั้นอาศัยอยู่ด้วย มีรายได้ประจำและมีอาชีพต่าง ๆ (ดูตารางที่ ๓) จำนวนบิคมารคาทั้งสิ้นมี ๒๐๐ คน แต่หลังจากได้รับแบบสอบถามคืน ปรากฏว่าเป็นคำตอบที่ไม่สมบูรณ์ ๔๔ ฉบับ ตัวแทนประชากรจึงเหลือเพียง ๑๕๖ คน เป็นบิคา ๑๐๐ คน มารคา ๕๖ คน (ดูตารางที่ ๔) ตัวแทนประชากรมีอายุระหว่าง ๓๓ ถึง ๗๐ ปี อายุเฉลี่ยประมาณ ๔๓ ปี มีรายได้ระหว่าง ๓๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือนรายไดเฉลี่ยประมาณเดือนละ ๒๐๓๓ บาท (ดูตารางที่ ๕ และ ๖) การศึกษาระดับต่ำสุดชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ และระดับสูงสุดชั้นอนุคมศึกษา การศึกษาโดยเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ดูตารางที่ ๗)

ตารางที่ ๓ จำนวนร้อยละของอาชีพของบิคมารคาที่เป็นตัวแทนประชากร

อาชีพ	บิคา		มารคา	
	N	%	N	%
ครู	๕	๕.๒๑	๕	๑๐.๒๖
แพทย์หรือพยาบาล	๓	๓.๑๒	๑	๒.๕๖
วิศวกรหรือสถาปนิก	๕	๕.๒๑	—	—
ทหารหรือตำรวจ	๑๒	๑๒.๕๐	—	—
เสมียนพนักงาน	๒๔	๒๕.๐๐	๕	๑๐.๒๖
นักธุรกิจและค้าย	๒๗	๒๘.๑๒	๒๐	๕๑.๒๘
เกษตรกร	๖	๖.๒๕	๑	๒.๕๖
ช่างฝีมือ	๗	๗.๒๕	๕	๑๐.๒๖
คนงานหรือกรรมกร	๗	๗.๒๕	๕	๑๒.๘๒

ตารางที่ ๔ จำนวนร้อยละของบิตามารคาที่เป็นตัวแทนประชากร

ลำดับที่	โรงเรียน	บิตา		มารคา	
		N	%	N	%
๑	โรงเรียนศรีวิกรม์	๕	๕.๕๒	๓	๕.๖๐
๒	โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม	๑๑	๓.๒๕	๑๐	๖.๕๘
๓	โรงเรียนกุนนทีรุทธวารามวิทยาคม	๕	๕.๕๒	๑๘	๑๑.๘๕
๔	โรงเรียนศิริชนศึกษา	—	—	๒๕	๑๖.๕๕
๕	โรงเรียนสตรีศรีสุวิโยทัย	—	—	๑๕	๕.๘๓
๖	โรงเรียนสตรีจางงควัทยา	—	—	๒๐	๑๓.๑๖
๗	โรงเรียนอานวยศิลป์ชนบท	๑๐	๖.๕๘	—	—
๘	โรงเรียนปทุมคงคา	๑๑	๓.๒๕	—	—
๙	โรงเรียนจางงควัทยา	๓	๕.๖๐	—	—

ตารางที่ ๕ จำนวนร้อยละของอายุของบิตามารคาที่เป็นตัวแทนประชากร

ระดับอายุ	บิตา		มารคา	
	N	%	N	%
อายุระหว่าง ๓๓ - ๓๕ ปี	๓	๓.๐๐	๒๓	๕๕.๒๓
อายุระหว่าง ๔๐ - ๔๖ ปี	๓๕	๓๕.๐๐	๒๐	๓๘.๕๖
อายุระหว่าง ๔๗ - ๕๓ ปี	๒๘	๒๘.๐๐	๓	๑๓.๕๖
อายุระหว่าง ๕๔ - ๖๐ ปี	๑๘	๑๘.๐๐	๒	๓.๘๕
อายุระหว่าง ๖๑ - ๖๗ ปี	๕	๕.๐๐	—	—
อายุระหว่าง ๖๘ - ๗๔ ปี	๓	๓.๐๐	—	—

ตารางที่ ๖ จำนวนร้อยละของรายได้ (ต่อเดือน) ของบิกามารคาที่เป็นตัวแทน
ประชากร

รายได้	น	%
ต่ำกว่า ๒๐๐ บาท	๑๓	๘.๕๕
๒๐๐ - ๑๐๐๐ บาท	๓๓	๒๑.๗๑
๑๐๐๐ - ๑๕๐๐ บาท	๒๒	๑๔.๕๗
๑๕๐๐ - ๑๘๐๐ บาท	๑๖	๑๐.๕๓
๑๘๐๐ - ๒๒๐๐ บาท	๑๓	๘.๕๕
๒๒๐๐ - ๒๖๐๐ บาท	๔	๕.๒๖
๒๖๐๐ บาทขึ้นไป	๒๑	๑๓.๕๒
ไม่ระบุ	๒๖	๑๗.๑๑

ตารางที่ ๗ จำนวนร้อยละของระดับการศึกษาของบิกามารคาของตัวแทนประชากร

ระดับการศึกษา	น	%
ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา	๓	๑.๕๗
เรียนจบชั้นประถมศึกษา	๔๗	๓๑.๕๒
เรียนจบชั้นประถมศึกษา ๓ (ม. ๓ เกิม)	๑๘	๑๑.๘๕
เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ม. ๖ เกิม)	๓๘	๒๕.๐๐
เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ (ม. ๘ เกิม)	๑๓	๘.๕๕
เรียนจบชั้นอุดมศึกษา	๑๕	๙.๘๖
ไม่ระบุ	๑๘	๑๑.๘๕

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี ๒ อย่าง คือ

๑) แบบสอบถามวัดค่านิยม การสร้างแบบสอบถามนี้แบ่ง เป็น ๒ ระยะ
ดังนี้ คือ

ระยะที่ ๑ สร้างแบบสอบถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบตอบตามความคิดเห็น
ของตนเอง โดยอาศัยหลักเกณฑ์จากการตีความหมายของคำว่า "ค่านิยมทางอาชีพ"
ซึ่งหมายถึงการมองเห็นคุณค่าของอาชีพในค่านาง ๆ และค่านิยมนั้นจะนำมาใช้
เป็นเกณฑ์ในการเลือกอาชีพในอนาคตต่อไป ผู้เขียนได้ตั้งคำถามให้ประชากรตอบ
ดังนี้ คือ

ถ้าท่านมีโอกาสเลือกอาชีพด้วยตัวของท่านเอง ท่านจะใช้อะไรเป็นเกณฑ์
ในการเลือกอาชีพนั้น ๆ (ท่านสามารถตอบได้หลายข้อตามความคิดเห็นของท่าน)
.....
.....

ประชากรที่ใช้ในการสร้างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มนิสิตและนัก
เรียนใน ๔ ระดับชั้นดังต่อไปนี้

- ๑) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๐๔ คน เป็นนักเรียนหญิง ๖๐ คน และนักเรียนชาย ๔๔ คน
- ๒) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๘๒ คน เป็นนักเรียนหญิง ๓๔ คนและนักเรียนชาย ๔๘ คน
- ๓) นิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะครุศาสตร์และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวนทั้งสิ้น ๔๖ คน เป็นนิสิตหญิง ๒๖ คน และนิสิตชาย ๒๐ คน
- ๔) นิสิตชั้นปริญญาโทปีที่ ๑ และปีที่ ๒ แผนกวิชาจิตวิทยาและแผนก วิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น ๒๒ คน เป็นนิสิตหญิง ๑๔ คน นิสิตชาย ๘ คน

ผู้วิจัยนำข้อความที่ประชากรตอบมาคำนวณหาความถี่ของแต่ละข้อปรากฏว่า
เกณฑ์ที่จัดเป็นค่านิยมทางอาชีพ มี ๔๐ ข้อ ดังนี้ คือ

๑. มีวันหยุดมาก
๒. ทำงานตามกำหนดเวลาไม่เกินวันละ ๘ ชั่วโมง
๓. ไม่จำเจจนเกิดความเบื่อหน่าย
๔. ประเทศกำลังต้องการ เป็นอย่างมาก
๕. ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก
๖. มีประสบการณ์ในการทำงานนั้นมาก่อน
๗. ทำงานกับวัตถุ
๘. ศึกษากับคน
๙. เป็นผู้แนะนำคนอื่น
๑๐. ระบบการทำงานมีระเบียบ
๑๑. มีรายได้พิเศษนอกเหนือไปจากงานประจำวัน
๑๒. ไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งใด
๑๓. สวัสดิการดี
๑๔. เหมาะสมกับความรูที่ใ้ได้เรียนมา
๑๕. สามารถเป็นหัวหน้าใหญ่
๑๖. ใ้ไขความคิดสร้างสรรค์
๑๗. ไม่ต้องใ้ไขความคิด
๑๘. มีโอกาสศึกษาต่อ
๑๙. มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ความสามารถ และทักษะในการทำงาน
๒๐. ผู้ร่วมงานเป็นที่พอใจ
๒๑. ผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี
๒๒. ปรับปรุงทักษะในการทำงาน

๒๓. อาชีพที่สุจริต
๒๔. มีความสบายใจในการทำงาน
๒๕. อาชีพที่น่าสนใจ
๒๖. มีเวลาเหลือสำหรับครอบครัว
๒๗. สร้างตนเองให้มีชื่อเสียงและเกียรติยศ
๒๘. ความมั่นคงของอาชีพ
๒๙. มีเกียรติ
๓๐. รายได้ดี
๓๑. ใคเป็นผู้นำ
๓๒. มีเวลาเหลือสำหรับสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก
๓๓. ใคช่วยเหลือผู้อื่น
๓๔. มีอิสระในการทำงาน ทำงานมากน้อยใคตามความพอใจ
๓๕. ไม่ไกลบ้านและการคมนาคมสะดวก
๓๖. มีโอกาสเกินทาง
๓๗. สถานที่และสิ่งแวดล้อมดี
๓๘. กว้างหนาเร็ว
๓๙. เหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย
๔๐. ปลอดภัยและเสียง

ระยะที่ ๒ นำรายละเอียดที่ใคมาสร้างแบบสอบถามวัดค่านิยมทางอาชีพประกอบด้วยข้อความ ๔๐ ข้อ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมใค (ดูภาคผนวก) แล้วใคให้นักเรียนหญิงและชายของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนคร เป็นนักเรียนหญิง ๓๕ คนและนักเรียนชาย ๕๐ คน ต้องตอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อจะดูความเหมาะสมของภาษาและเวลาที่ใช้ใคในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามวัดค่านิยมนี้สร้างขึ้นตามความเห็นของ Perrone¹ ซึ่งเชื่อว่าค่านิยมสามารถวัดได้โดยตรง จากการแสดงออกของความชอบหรือไม่ชอบในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเฉพาะการวิจัยครั้งนี้ อาศัยหลักการสร้างแบบ Scaling Method. ชนิด Equal - Appearing Intervals² ตามเทคนิคของ Thurstone แต่ได้ดัดแปลงมาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แบบสอบถามประกอบด้วยข้อความ ๔๐ ข้อ แต่ละข้อให้เลือกตอบ ข้อเกี่ยวข้องกับ ๔ ข้อย่อยดังนี้

- ๑. สำคัญมากที่สุด
- ๒. สำคัญมาก
- ๓. สำคัญน้อย
- ๔. ไม่สำคัญเลย

ในการให้คะแนนผู้วิจัยกำหนดให้ข้อสำคัญมากที่สุด ๓ คะแนน สำคัญมาก ๒ คะแนน สำคัญน้อย ๑ คะแนน และไม่สำคัญเลย ๐ คะแนน เพื่อให้ผู้ตอบได้พิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตอบและเพื่อเราให้เกิดความสนใจในการทำแบบสอบถามมากขึ้น การเรียงลำดับจากข้อ ๑ ถึงข้อ ๔ จะสลับกันจากสำคัญมากที่สุดถึงไม่สำคัญเลย และจากไม่สำคัญเลยถึงสำคัญมากที่สุด

๒) แบบทดสอบวัฏจักรกับสติปัญญา การวัฏจักรกับสติปัญญาสำหรับการวิจัยนี้ ใช้แบบทดสอบ Progressive Matrices ชุดที่ใช้กับผู้ใหญ่ การที่ผู้

¹ Ibid.

² David Krech, Richard S. Crutchfield, and Egerton L. Ballachey, Individual in Society, pp.147 - 157.

วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบดังกล่าว เนื่องจาก เป็นแบบทดสอบซึ่งทางแผนกจิตวิทยา
คณะครุศาสตร์ ได้เคยทดลองใช้กับนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักเรียน
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก่อนแล้ว นอกจากนี้แบบทดสอบ
Progressive Motrices เป็นแบบทดสอบที่ทำเป็นหมู่ได้

วิธีดำเนินงาน

การดำเนินงานแบ่งเป็น ๓ ระยะดังนี้

ระยะที่ ๑ ให้ตัวแทนประชากรกลุ่มนักเรียน ทำแบบทดสอบวัฏจักรกับ
สติปัญญา ทดสอบนักเรียนทีละห้องเรียนจนครบหมดทุกโรงเรียน นักเรียนใช้เวลา
ทำแบบทดสอบประมาณ ๔๕ นาที

ระยะที่ ๒ ให้ตัวแทนประชากรกลุ่มนักเรียนทำแบบสอบถามวัดค่านิยม
ทางอาชีพ ทำพร้อมกันในห้องเรียนทีละห้อง ใช้เวลาห่างจากระยะที่หนึ่งประมาณ
๒ สัปดาห์

ระยะที่ ๓ ให้นักเรียนนำจดหมายพร้อมทั้งแบบสอบถามวัดค่านิยมฉบับ
เดียวกันกับที่นักเรียนได้ทำมาแล้ว นำไปใหญ่ปกครองตอบพร้อมกับการกรอกราย
ละเอียดส่วนคำถามแบบฟอร์มที่แนบไปด้วย

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนดังกล่าวไว้ ในหน้า ๑๔ แยกคิคคะแนน
แต่ละค่านิยมทีละหัวข้อ การวิเคราะห์แบ่งเป็น ๔ กาน คือ

๑) หาค่าของความแตกต่างระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชาย
กับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนหญิง ใช้ t - technique ในการวิเคราะห์
ข้อมูล จำนวนนักเรียนที่ไปประเภทละ ๑๕๐ คน

๒) หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญาของนักเรียนกับ

ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน โดยใช้ Pearson Product Moment
Correlation จำนวนนักเรียนที่ใช้ทั้งสิ้นมี ๓๐๐ คน

๓) หากความสัมพันธ์สัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิดามารดา
ของนักเรียนกับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน วิธีสถิติที่ใช้วิธีเกี่ยวกับการวิเคราะห์
ในข้อ ๒ จำนวนนักเรียนที่ใช้ทั้งสิ้นมี ๑๓๕ คน ในการคำนวณผู้วิจัยกำหนด
คะแนนของระดับอาชีพดังต่อไปนี้

๓.๑ อาชีพชั้นสูง (Professional Occupation) บุคคล
ที่มีอาชีพในหมวดนี้ จะต้องเรียนมากและได้รับการฝึกฝนอบรมมากเป็นพิเศษ
อาชีพซึ่งจัดอยู่ในระดับนี้ได้แก่ แพทย์ หนายความ ครู สถาปนิก วิศวกร
นักปกครอง ผู้จัดการบริษัททางร้าน โรงแรมและโรงพยาบาล ผู้วิจัยกำหนดให้
ผู้มีระดับอาชีพนี้ได้รับ ๓ คะแนน

๓.๒ ช่างฝีมือหรืออาชีพระดับกลาง (Skilled Occupation)
เป็นอาชีพที่ต้องมีการฝึกฝนมากพอที่จะมีความรู้และมีฝีมือในงาน และเป็นระดับอาชีพ
ที่เรียกว่า hand and head work คือต้องใช้ทั้งมือและสมองคู่กันไป ส่วนราย
ได้โดยทั่วไปมักจะต่ำกว่าระดับที่ ๑ แต่ในบางกรณีอาจมีรายได้ดีกว่าอาชีพในระดับ
ที่ ๑ เสียอีก อาชีพระดับนี้ได้แก่ ช่างประเภทต่าง ๆ เช่น ช่างทาสี ช่างปูน
ช่างตัดเสื้อ ช่างเสริมสวย ช่างพิมพ์ นอกจากนั้นยังมีอาชีพอื่น คือ เลขานุการ
พนักงานโทรศัพท์ นายหน้าประกันชีวิต กสิกร ชาวประมง เป็นต้น ผู้วิจัยกำ
หนดให้ผู้มีระดับอาชีพนี้ได้รับ ๒ คะแนน

๓.๓ คนงานหรือกรรมกร (Unskilled Occupation)
เป็นระดับอาชีพที่ใช้แรงงาน ผู้ที่มีอาชีพนี้ไม่ต้องเรียนมาก เรียนรูจากการทำงาน

๑๑ แสงศักดิ์ *โครงการแนะแนวอาชีพ* บทความแนะแนวการ
ศึกษาและอาชีพ หน้า ๓๑ ถึง ๔๕

จริง ๆ หรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ได้แก่ การชุกคืน รับจ้างแบกของและ
คนขายตัว เป็นต้น ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้มีอาชีพระดับนี้ได้รับ ๑ คะแนน

๔) หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน
กับค่านิยมทางอาชีพของบิดามารดาของนักเรียน วิธีสถิติ ใช้วิธีเดียวกันกับการ
วิเคราะห์ในข้อ ๒ จำนวนตัวแทนประชากรที่ใช้เป็นบิดามารดา รวม ๑๘๒ คน
และนักเรียนหญิงชายรวม ๑๘๒ คน